காரத்தசபை வெளியீடு எண் ௨.

கணபதி துணை

6166

பிராசாத சட்சுலோகித் தமிழுரை.

உரை ஆசிரியர்:

ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவ - சங்கரபண்டிதர்.

பதிப்பாளர்:
ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவ - சங்கரபண்டிதர்
ஞாபகார்த்தசபையினர்
நீர்வேலி.

ன்மத௵ தைப்பூசம்.

விலை சதம் 25

KALANIDI PRESS, POINT PEDRO.

𑌉

𑌶𑌿𑌵𑌮𑌯𑌮𑍍।

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌷𑌟𑍍𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍀।

பிராசாத சட்சுலோகி

மூலமும்,

வடமொழி தென்மொழிக்கடல் நிலைகண்ட
யாழ்ப்பாணம் - நீர்வேலி

ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவ - சங்கரபண்டிதர் அவர்கள்

இயற்றிய தமிழுரையும்.

அச்சுவேலி

சிவஸ்ரீ. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள்

அவர்கள் எழுதிய குறிப்புகளுடன்.

நீர்வேலி
ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவ - சங்கரபண்டிதர்
ஞாபகார்த்த சபையினரால்

பருத்தித்துறை
கலாநிதியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

மன்மத௵ தைப்பூசம்.
1956.

சிவ - சங்கரபண்டிதரவர்கள்

உலோகோபகாரமாகச்செய்த

உரை நூல்கள்.

சம்ஸ்கிருத சித்தாந்தசாராவளி லகுடீகை.
,, சிவஞானபோதத் தமிழுரை.
,, சட்சுலோகித்தமிழுரை.
தமிழ்ச் சிவபூசை அந்தாதி விருத்தியுரை.
,, மிலேச்சமத விகற்பம்.
,, கிறிஸ்துமதகண்டனம்.
,, சைவப்பிரகாசனம்.
,, சிராத்தவிதி.

சம்ஸ்கிருத அகநிர்ணயத் தமிழுரை.
,, சத்தசங்கிரகம். (க-ம் பாகம்)
,, அகபஞ்சசட்டித் தமிழுரை.
,, பாலபாடம் உ-வது.
,, தாதுமாலை.

பல பிரதிகொண்டு பரிசோதிக்கப்பட்டவை.

தமிழ் மிருகேந்திரவிருத்தி.
,, பௌஷ்கர ஞானபாத மூலம்.
,, சிவஞானபோதவிருத்தி, ஞானப்பிரகாசீயம்.
,, தேவிகாலோத்தர விருத்தி.
,, தருக்கபரிபாஷை.

மதிப்புரை.

வடமொழியுந் தமிழ் மொழியும் சிவபெருமானுடைய இரண்டு கண்கள் போன்றவை என்பதைப் பின்வரும் காஞ்சிப் புராணச் செய்யுளால் அறியலாம்.

இருமொழிக்குங் கண்ணுதலார் முதற்குரவ ரியல்வாய்ப்ப
இருமொழியும் வழிப்படுத்தார் முனிவேந்த ரிசைபரப்பும்
இருமொழியு மான்றவரே தழீஇயினா ரென்றாலிவ்
விருமொழியும் நிகரென்னு மிதற்கைய முளதேயோ.

அறுபது எழுபது ஆண்டுகளுக்குமுன்னர்த் தமிழ்நாட்டிலும் ஈழநாட்டிலும் விளங்கிய தமிழ்ப்புலவர்கள் சம்ஸ்கிருதத்திலும் பெரும்பாண்டித்தியமுடையவர்களாகத் துலங்கினர். சமீபகாலத்தில் அப்படியிருந்தவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துத் திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாச முனிவர், திருவாவடுதுறைச் சிவஞான சுவாமிகள், கச்சியப்பமுனிவர், ஆறுமுகநாவலர், நீர்வேலிச் சங்கரபண்டிதர், புலோலிக் கணபதிப்பிள்ளை, காசிவாசி செந்திநாத ஐயர், கோவை சபாபதிநாவலர், புலோலி ம. முத்துக்குமார சுவாமிக்குருக்கள், அம்பலவாணநாவலர் முதலியோர்.

இவர்களுள் **நீர்வேலிச் சங்கரபண்டிதர்** 85 ஆண்டுகளுக்கு முன் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆறுமுக நாவலருக்குப் பெருந்துணையாயிருந்து சைவ பரிபாலனஞ்செய்தவர். கிறிஸ்துமத கண்டனம், ஏகான்மவாத கண்டனம் முதலியவற்றைத் தர்க்கமுறையிற் புரிந்தவர். சிவாகமங்களையும், தமிழ்ச் சித்தாந்த சாத்திரங்களையும் தக்கவர்களிடம் கற்றறிந்தவர். பலருக்குப் போதித்தவர். பலநூல்களைத் தமிழிலும் வடமொழியிலும் இயற்றியவர். நாவலருக்கு ஏழு வயது இளையவரும் அவராற் போற்றப்பட்டவருமாகிய இப்பண்டிதசிரோமணி தமது 42-வது வயதில் புதுச்சேரியில் இறந்தது மிகவும் வருந்தத்தக்கதே.

இவருடைய மாணவருட் சிறந்தவர்கள் கீரிமலைச் சபாபதிக் குருக்கள், முருகேசபண்டிதர், சபாபதிநாவலர் முதலியோராவர்.

முருகேசபண்டிதர் சென்னை, சிதம்பரம், மாயூரம், கும்பகோணம், திருப்புத்தூர் முதலிய இடங்களில் இருந்து பலருக்குப் பாடங் கற்பித்தனர். 1895 ல் நல்லசாமிப்பிள்ளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த சிவஞான போதத்திற்குப் பேருதவியா யிருந்தவர். சபாபதிநாவலரோ திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற்சேர்ந்து பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டவர். சங்கரபண்டிதர் மகனார் சிவப்பிரகாசபண்டிதர் என்பவர், தமது தந்தையாரைப்போல் பெரும் பண்டிதராய் விளங்கியவர். தமது தந்தையாரின் நூல்களிற் சில வற்றை வெளியிட்டும் மாணவர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லியும் காலங்கழித்தவர். அவருடைய மாணவருள் ஒருவரே அச்சுவேலி ச. குமாரசுவாமிக் குருக்களாவர். சங்கரபண்டிதர் பரம்பரையிற் படித்தபடியால் அவர் தமது வித்தியாகுருவின் தந்தையாரின் சரித்திரத்தை அவர் இறந்து 85 ஆண்டுகள் சென்றும் இப்போது ஞாபகசின்னமாகச் சில சரித்திரக் குறிப்புகளை எழுதி யுதவ முன்வந்துள்ளார். சங்கரபண்டிதரின் சரித்திரம் இறந்து படாமற் காப்பாற்றியதற்காக எமது வணக்கம் அவருக்கு உரியதாகுக. அச் சரித்திரத்தை அச்சிட்ட சங்கரபண்டிதர் ஞாபக சபையாருக்கும் எமது நன்றி உரியதாகுக.

சங்கரபண்டிதரும் அவருடைய மகனாரும் எழுதி வைத்துள்ள **பிராசாத சட்சுலோகித் தமிழுரை, சிவபூசையந்தாதியுரை** முதலிய நூல்களை அவர்கள் குடும்பத்தாரிடம் பெற்று, அச்சிட்டு வெளிப்படுத்துவதே அவ்விரு புலவர்களின் ஞாபக ஏதுவாகும். இம்முயற்சியில் ஷை சபையார் ஊக்கமெடுத்தல் அவ்விருவர்க்கும் யாம்செய்த பெருந் தொண்டாகும்.

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை.

திருமயிலை.
12-2-55.

உ

சிவமயம்.

பதிப்புரை.

"பழைய வைதிக சைவம்" என்றும், "மேன்மைகொள் சைவம்" என்றும், "சைவசமயமே சமயம்" என்றும், "சைவத்தின் மேற்சமயம் வேறிலை" என்றும் ஆன்றோர்களாற் புகழ்ப்பட்ட சிறப்புவாய்ந்த சைவசமயப் பொருள்களை இனிது விளக்கும் நூல்கள் சிவாகமங்களேயாம். சிவாகமங்கள் முடிந்த முடிபாயிருத்தலின், சித்தாந்தம் எனவும்படும். சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டு. இச்சிவாகமங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும் நான்கையும் விளக்குவன.

பிராசாதமந்திரசெபம் யோகமார்க்கமாகிய சகமார்க்கம் எனப்படும். அவ்வாகமவழித்தாய் இந்த யோகநெறியைக்கூறும் கிரந்தங்கள் பிராசாத சட்சுலோகி, பிராசாத சந்திரிகை முதலியன. பிரா = சிவஞானம், ஸா – கதி, தம் – கொடுப்பது எனப் பொருள்படும். ஆகவே, சிவஞான கதியாகிய மோக்ஷத்தைப் பயத்தலின் பிராசாதம் எனப்படும். சட்சுலோகி = ஆறு சுலோகங்களின் தொகுதி. பிராசாத சட்சுலோகிக்கு, திட்பமும் நுட்பமும் செறிந்த தமிழ்வியாக்கியானம் செய்தருளியவர், வடமொழி தென்மொழிக்கடல் நிலைகண்டவரும் **யாழ்ப்பாணத்து நீர்வேலியில் வசித்தவருமாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவ - சங்கரபண்டிதர்** என்னும் சைவ சிகாமணியாவர்.

இப்பெரியார் இயற்றிய நூலுரைகள்,
பின்வரும் சுன்னாகம் ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப்புலவர் பாட்டில்
தொகுத்துக் கூறப்படுகின்றன.

ஆரிய பாடையிற் பாலிய பாடஞ்
சீரிய லக்கண சாரசங் கிரகம்
முதலிய நூல்கள் முறைபடச் செய்தோன்
இதமுறு நல்லோ ரியம்புசித் தாந்த
சாரா வளியிற் றயங்கிடு ஞான
நேரிலாப் பாத நிலவுறும் வண்ணஞ்

இகழ்நற் கரிய லாகவ டீகையும்
புகழ்சிவ் ஞான போதந் தனக்குச்
சிற்றுரை தமிழிலுந் திகழ்பிரா சாத
சட்சுலோ கிக்குத் தமிழ்வியாக் கியையும்
அகநிர் ணயமென வறையு நூற்குப்
புகழ்பெறுந் தமிழிற் புகல்வியாக் கியையும்
போற்றும் பெருஞ்சிவ பூசையந் தாதிக்
கேற்றதோர் விருத்தி யெனப்படு முரையும்
சைவத் துண்மை தனைமுறை விளக்குஞ்
சைவப் பிரகா சனமுந் தந்தோன்
தன்னெப் பில்லான் **சங்கர பண்டிதன்**
என்னுந் திருப்பெய ரெய்திய பாவலன்
....
உண்மை தேறவு முரைத்தனன்
மண்மிசைக் கிறிஸ்து மதகண் டனமே.

சித்தாந்த சைவப் பிரசாரக சிரோரத்தினமாய் விளங்கிய இப்பெரியார் சிவபதமடைந்ததினத்தைக் கொண்டாடும் நோக்கமாகவும், இவர்களுடைய சரித்திரத்தை எழுதி வெளியிடுவதோடு, இவர்களுடைய நூல்களைப் பிரகடனஞ்செய்யும் நோக்கமாகவும் நீர்வேலியில் **ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவ-சங்கரபண்டிதர் ஞாபகார்த்தசபை** *எனப் பெயரியசங்கம்* **14—2—54** *ல் தாபிக்கப்பட்டது. இச்சபையினராகிய நாம் ஜயஹூ சித்திரைமாதத்தில் பண்டிதருடைய சரித்திரத்தை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினேம். இப்பொழுது இரண்டாவது பிரசுரமாகப் பிராசாத சட்சுலோகித்தமிழுரையை வெளியிடுகின்றோம். பண்டிதர்எழுதிய இச்சிறந்ததமிழுரை எண்பத்தைந்து ஆண்டுகட்குமுன் எழுதப்பட்ட பழமைவாய்ந்தது.*

இச்சபையின் தலைவராயிருக்கும் அச்சுவேலி, சிவஸ்ரீ. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள் அவர்கள், வித்துவ சிரோமணி ஸ்ரீமத். சங் - சிவப்பிரகாசபண்டிதரிடம் படித்துவருங்காலத்திலே, அவருடைய கட்டளைப்படி இந்த அரிய உரையைப் பிரதிசெய்து பேணி வைத்திருந்தார்கள். குருக்களவர்கள் எமது விருப்பத்திற்கிணங்கத் தாம்வைத்திருந்த பிரதியுடன், பண்டிதருடைய ஏட்டைப்பார்த்து எழுதிய வேறுபிரதிகளோடு ஒப்பு

நோக்கி, எழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழைகளைத் திருத்தியும் அரும் பத விளக்கம் முதலியவற்றைப் புதிதாக எழுதியும் உபகரித்தார்கள். இவ்வாறு துணைபுரிந்த சிவஸ்ரீ. குருக்களவர்கட்கு எமது வணக்கத்தைச் செலுத்துகின்றோம்.

இச்சபை மேற்கொண்ட நன்முயற்சிகளுக்கெல்லாம் இச் சபைத் தனாதிகாரியாகிய சிவஸ்ரீ. சு. இராஜேந்திரக்குருக்கள் அவர்கள் மிகுந்த சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். பொதுநல சேவையில் ஈடுபட்டுழைக்கும் இவர்களுக்கும் எமது வணக்கம் உரித்தாகுக.

தந்தையும் தனயருமாகிய இரு பண்டிதர்களும் செய்தருளிய நூலுரைகளைப் பிரசுரிக்கவேண்டும் என்னும் இச்சபையினது கருத்து நிறைவேறுதற்கு அன்பர்களதும் அபிமானிகளதும் ஆதரவு இன்றியமையாதது.

இச் சிறந்த உரை வெளிவருமாறு செய்த பெருங்கருணைக்கடலாகிய பரமசிவனுடைய திருவருளை மனமொழிமெய்களால் வணங்குகின்றோம்.

இங்ஙனம்,
சி. அப்புத்துரை,
காரியதரிசி.
ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவ. சங்கரபண்டிதர்
ஞாபகார்த்த சபை.

நீர்வேலி.
மன்மத, தைப்பூசம்.

𑌶𑌿𑌵𑌮𑌯𑌮𑍍।

[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௧ ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௨ ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௩ ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௪॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௫॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௬॥

உ

ശിവാഹ്രാം നമഃ।

பிராசாத சட்சுலோகி வியாக்கியானம்.

அகிலலோக நாயகனுகிய சிவனுடைய மூத்தபுத்திரனுகிய விநாயகக்கடவுளை மனமொழி மெய்களான் மகிழ்ந்து வணங்கி, அக்கடவுளது திவ்வியப் பிரசாதத்தாற் **பிராசாத சட்சுலோகி** யென்னுங் கிரந்தத்திற்கு என்னுல் வியாக்கியானஞ் செய்யப் படுகின்றது.

பிராசாத சட்சுலோகி என்பது பிராசாதமந்திரத்தை யுணர்த்துகின்ற ஆறு சுலோகங்களின் ருெகுதியாம். கோயிலென்னும் பொருளையுடைய பிராசாதம் என்னுஞ் சொல் ஈண்டுச் சிவன் வெளிப்படுதற் கிடமாதலாற் கோயில் போலுகின்ற ஒர் மந்திரத்தை யுணர்த்துகின்ற வாசகமாய் நின்றது. ஆறென்னும் பொருளுடைய சட் என்னுஞ் சொல் சுலோகமென்பதனேடு வியாகரண விதிப்படி தொகைப்பட் டீறுவேருகி முடிந்தது. தமிழிலீறுகுறுகி நின்றது.

பரசிவவாசகமாகிய பஞ்சாட்சரத்தின் வீசமாகிநின்ற ஹௌம் என்னும் பிரர்சாதமானது முக்கலை, ஐங்கலை, எண்கலை, ஒன்பது கலை, பன்னிருகலை, பதினறுகலை எனவகுக்கப்பட்ட கலைகளின் பேதங்களோடு சைவாகமங்களிற் பலவாறு விரித்துக் கூறப் பட்டது.

அவதாரிகை.

அப்பிராசாதங்களுள் மிகச்சிறந்த **பன்னிருகலைப் பிராசாதத்தை** ஆறுசுலோகங்களால் விளக்கப் புகுந்த இவ்வாசிரியர் கோஷகலையோடு கூடிய மேதாகலை, இரசகலை, விஷகலை, விந்துகலை, அர்த்தசந்திரகலை, நிரோதிகலை, நாதகலை, நாதாந்தகலை, சத்திகலை, வியாபினிகலை, சமனைகலை, உன்மனைகலை எனக்கிடந்த பன்னிருகலைகளுண் முதற்கலையின் பகுதியாகிய கோஷகலை என்னும் பெயருடைய ஹகாரத்தினுற்பத்தித் தானம், * பிரபை, வியாத்தி என்பவற்றை முன்னர்ப் பாதிச்சுலோகத்தாற் கூறுகின்றார்.

ஶ்லோக: ௧

மூலாத் குண்டலினீ நிவாஸ பவநாத்
சதுர்தலாத் ராஜஹம்ஸோ
ஹல்மாத்ர: க்ஷணருசிரம்பா நிபோ
நாஸாந்தம் திஷ்டதி சிவ:| இதி|

இதன்வியாக்கியானம்.

குண்டலினீநிவாஸபவநாத் = சுத்தமாயையிருத்தற்கு வீடாகிய, மூலாத் = மூலாதாரமென்னப்பட்ட, சதுர்தலாத் = நாலிதழுடைய தாமரையிலிருந்து, (உதித: = எழுந்ததும்), ராஜஹம்ஸ: = ஹம்ஸ என்னும் அன்னத்தினொலியுடையதும், க்ஷணருசிரம்பாநிப: = மின்னலின் மூளை போன்றதும், ஹல்மாத்ர: = மெய்யெழுத்து மாத்திரமேயானதுமாகிய, சிவ: = ஹ் † என்கிறசிவவீசமானது, நாஸாந்தம் = மூலாதாரத்திற்றொடங்கி, ஏழங்குலவளவினதாயுள்ள நாபிக்கமலம் வரையும், திஷ்டதி = இருக்கின்றது (என்றவாறு).

யத: குண்டலினீ ஸம்ஜ்ஞா ஶுத்தமாயா ப்ரஸாரிணீ|
நாதபிந்த்வாதிகம் கார்யம் தஸ்யா ஏவ ஜகத்ஸ்திதி:|

என்னும் **சதரத்தின சங்கிரக** வசனத்தாற் சிவவீசமானது குண்டலினி என்னும் பெயருடைய சுத்தமாயையிற் பிறந்த காரியமென்பது பெறப்படும். பஞ்சு முதலியவற்றாற் செவித்துவாரங்களை மூடி மனமொருக்கிக்கொண்டுணர்வோரா லன்னத்தினொலி

* பிரபை - காந்தி.

† நாதம் பரம் சூனியம் முதலியன இதன் பரியாயநாமங்கள்.

போல நுண்ணியநாதங் கேட்கப்படுதலால், அன்னவொலியுடையதென்பது பெறப்படும். மெய்ம்மாத்திரமென்பதின் மாத்திரம் என்னுஞ் சொல்லு, மேற்கூறப்படும் மேதாகலையைப் பிரித்தற் பொருட்டுவழங்கப்பட்டது.* "சத்தத்தானன்றிமற்றையெவ்வாற்றானு முயிர்க்குணர்வுளதாகாது" என்னும் வசனப்படி சிவவீசமாகிய நாதமே யுணர்த்துவதாகி விளங்குமியல்பினதாதலின், மின்னொளியுடையதெனப்பட்டது. வாச்சிய வாசகங்களின் சம்பந்தம் பற்றிச் சிவவீசத்தைச் சிவனென்றுபசரித்துக் கூறியவாறு. மேதாகலையை யொழித்துநின்ற ஹகாரமெய் மாத்திரத்துக்கே ஈண்டு நாபிவரையுமெனத் தானநியமங்கூறியதெனவும், மேதாகலையோடு கூடிய ஹகாரத்துக்குப் பிரமரந்திரம் வரையுந் தானமாமெனவுமறிக. இங்கே கூறப்பட்ட ஹகாரம் மெய்ம்மாத்திரமாகி நிற்றலின் உச்சரிக்கப்படுதல் கூடாதாதலால், வேறு கலையாகக் கொள்ளப்படாமற் பின்வரும் அகாரகலையோடு கூட்டிக்கொள்ளப்படும்.

இதற்குப் பிரமாணம்:-

[illegible]
[illegible] என்பதாம்.

அவதாரிகை.

இனி மேதாகலையின் மாத்திரை பிரபை காரணேசுவரன் நாமந் தான மங்குலந் தத்துவமென்பவற்றை மூன்று பாதங்களாற் கூறுகின்றார்.

ஶ்லோக:|

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௧||
[illegible]
[illegible] இதி|

இதன் வியாக்கியானம்.

தஸ்ய = அந்த நாபிக்கமலத்துக்கு, ஊர்த்வம் = மேலே, [illegible] = சாணெனப்படுகின்ற பன்னிரண்டங்

* "[illegible]"|

குலவளவைக் கடந்ததாகிய, வஜே = இடத்திலேயுள்ள, ஹ்ருஜ்ஜம் = இருதய கமலமானது, வெதாங்குலம் = நாலங் குலவளவினையுடையதாம். தது3பரி = அதன்மேல், ஸார்த்தா = அளவெடையெனப்படுகின்ற மூன்று மாத்திரையுடையதும், ஜாஜ்வல்யவஹ்நிஶிகாபா = விரிகின்ற அக்கினிச் சுவாலையின் ஒளிபோன்ற ஒளியுடையதுமாகிய, மேதா = மேதா என்னும் பெயரிய ஔகாரகலையானது, வ்யாப்நோதி = வியாபித்து நிற்கின்றது. தத்வாநாம் சது-ர்விம்ஶதேஃ = (ஆத்துமதத்துவம் என்னும்பெயரினவாய் நிலமுதற் பிரகிருதியீறாயுள்ள) இருபத்துநான்கு தத்துவங்கட்கும், கமலாஸநஸ்ஸஹ்ஸ்வாமி = தாமரையாசனத்திலிருக்கின்ற பெரியோனாகியபிரமன், நாயஃ = காரணேசுவரனும் * (எ—று.)

நாபிக்கமலத்திற்றொடங்கி மேதாகலையோடு கூடிய ஹகாரம் இருதயகமலம்வரையும் வியாபித்து நின்றதென்பதுகருத்து.

அவதாரிகை.

இனி, இரண்டாஞ்சுலோகத்தின் இரண்டாம் மூன்றும் பாதங்களால் இரசகலையை நிரூபிக்கின்றார்.

ஶ்லோகம்।

கண்டேஷ்டாங்குலகே ஹிமாம்ஶுதவந
ஜ்யோதிர்த்விமாத்ராங்கிதஃ।
ஸ்ரோத்ரே ஸவ்யதக்ஷிணஹஸ்திநேத்ரா
ருத்ரஸ்ஸஹாயஃஸ்வராஜு இதி।

இதன் வியாக்கியானம்.

அஷ்டாங்குலகே = இருதயகமலத்திற்றொடங்கி எட்டங்குலவளவுடையதாகிய, கண்டே = கழுத்தெல்லையாயுள்ளவிடத்திலே, ஹிமாம்ஶுதபநஜ்யோதிஃ = சந்திரசூரியர்களினொளிபோன்ற ஒளியுடையதும், த்விமாத்ராங்கிதஃ = இரண்டு மாத்திரைக் கணக்குடையதுமாகிய, ஸ்ரோத்ரேஃ = வலச்செவியினீறுதியாகிய இடச்செவியைத் தான

* கலைகளின் காரணேசுரர் பிராசாததீபம் ௩௩ம் செய்யுளாலுமறிக

மாகவுடைய இரசகலையென்னும் பெயரிய ஊகாரகலையிருக்கின்றது, ஃஸ்ய = இந்த ஊகாரத்துக்கும், தக்ஷட்கஸஹித꞉ = (புருடம் அராகம் வித்தை கலை நியதி காலமென்னும்) ஆறு தத்துவங்களோடு கூடியவனும், லக்ஷ்மீஸஹாய꞉ = (காத்தற்றொழிற்கேதுவாகிய) இலக்குமியோடு கூடினவனும் ஆகிய, வாஸு = நாராயணனென்னும் புருடன், நாயக꞉ = காரணனும் (எ—று.)

இருதயகமலத்திற் றொடங்கிக் கண்டம் வரையும் ஊகாரம் வியாபித்து நிற்கின்றதென்பது கருத்து.

அவதாரிகை.

இனி, இரண்டாஞ் சுலோகத்தின் நான்காம் பாதத்தானும், மூன்றுஞ் சுலோகத்தின் முதற் பாதத்தானும் விஷகலையை நிருபிக்கிறார்.

ஶ்லோக꞉।

ஜிஹ்வாயாம் சதுரங்குலே விஷகலா
மாத்ராங்கிதா ஸாரயெ ॥ ॥௨॥
வித்யுத்பாஸ விஜம்ப கவித்ருவதநம் *
மாயாஸஹாயம் ஹரம் ஜுதி।

இதன் வியாக்கியானம்.

சதுரங்குலே = நாலங்குலவளவிலே, ஜிஹ்வாயாம் = கண்டத்தினடியிற்றொடங்கி நாக்குவரையிலும், மாத்ராங்கிதா = ஒருமாத்திரை யளவுடையதும், வித்யுத்பாஸ꞉ = மின்னற்றொடையினொளிபோன்ற வொளியுடையதுமாகிய, விஷகலா = விஷகலையென்னும் பெயரிய மகாரமானது இருக்கின்றது. ஜகத் விதூவநம் = (சங்காரத் தொழிலியற்றுதலால்) உலகங்களைச் சுடலையாகவுடையவனும், (அல்லது) ஜகத்விதூயம் = உலகங்களுக்குப் பிதாவாதற்றன்மையுடையவனும், மாயாஸஹாயம் = விடகலைக்குரிய தத்துவமாகிய மோகினி என்னும் பெயரிய மாயையோடு கூடியவனுமாகிய, ஹரம் = உருத்திரனை, ஸாரயெ = விடகலையின் காரணேசுவரனாகத் தியானிக்க (எ—று.)

* விதூயம் — பா।

கண்டத்தினடியிற் ஞெடங்கி நாவடிவரையும் மகாரகலை வியாபித்து நிற்கின்றதெனப் பாவிக்கவென்பது கருத்து.

அவதாரிகை.

இனி மூன்றுஞ் சுலோகத்தி லிரண்டாம் மூன்றும் பாதங்களால் விந்துகலையை நிரூபிக்கிறார்.

ஶ்லோகம்.

தத்ரூர்த்வம் த்வ்யங்குலே தீபகலிகா
ஸத்ருசம் ப்ருவோர்மத்யே।
அர்த்தமாத்ரயா யுதம் த்விதத்த்வஸமந்விதம்
விந்தும் வித்யாபாலகாதிஷ்டிதம் இதி।

இதன்வியாக்கியானம்.

தத்ர = நாவடியின் மேலாகிய அவ்விடத்திலே, த்வ்யங்குலே = இரண்டங்குல வளவினதாகிய, ப்ருவோ: மத்யே = புருவங்களின் நடுவரையிலும், தீபகலிகாஸத்ருசம் = விளக்கின் கொழுந்தைப் போலுவதும், அர்த்தமாத்ரயா = அரைமாத்திரையோடு, யுதம் = கூடினதும், த்விதத்த்வஸமந்விதம் = (சுத்தவித்தையு மீசுவரமுமாகிய) இரண்டு தத்துவங்களோடு கூடினதுமாகிய, விந்தும் = புள்ளியாகிய விந்துகலையை, வித்யாபாலகேன = வித்தியாபாலகனாகிய மகேசுவரனால், அதிஷ்டிதம் = ஆளப்பட்டதாக, பாவயேத் = நினைக (எ—று.)

நாவடியிற்றொடங்கிப் புருவநடு வரையிலும் விந்துகலை வியாபித்ததெனப் பாவிக்க.

அவதாரிகை.

இனி, மூன்றுஞ்சுலோகத்தின் நான்காம்பாதத்தால் அர்த்த சந்திரகலையை நிரூபிக்கின்றார்.

ஶ்லோகம்.

ஸார்த்தசந்த்ரம் ஸார்த்தசந்த்ராகாரம்
காமதேவாதிஷ்டிதம் ॥ ௩ ॥ இதி।

இதன் வியாக்கியானம்.

பஶ்சாத் = பின்பு, அர்த்தசந்த்ராபம் = பாதிச்சந்திரன் போல விளங்குகிறதும், (பாதிச்சந்திரனதாகிருதி போன்ற ஆகிருதியுடையதும்,) ஏகமாத்ரசதுர்த்தாம்ஶகம் = ஒரு காற்பங்கு மாத்திரையாற் குறிக்கப்பட்டதுமாகிய, அர்த்தசந்த்ரம் = அர்த்தசந்திரகலையை, ஸம்ஸ்மரேத் = நினைக (எ—று.)

அர்த்த சந்திரமுதல் நாதவீறுகிய நான்கு கலைகட்குந் தானம் அங்குலம் தத்துவம் காரணேசுவரன் என்பவை பின்னர்க் கூறப்படுதலின் ஈண்டுக் கூறப்பட்டில. விந்துகலையின் மேல் அர்த்தசந்திரகலையைப் பாவிக்க என்பது கருத்து.

அவதாரிகை.

இனி, நான்காஞ்சுலோகத்தின் முதற்பாதத்தாலே நிரோதி கலையை நிரூபிக்கின்றார்.

ஶ்லோகம்।

லலாடே ரோதிகா பூர்வோக்தாபா
மாத்ராஷ்டாம்ஶா ஸ்ம்ருதா — இதி॥

இதன்வியாக்கியானம்.

லலாடே = நெற்றியிடத்திலே, பூர்வோக்தாபா = முன்னர்க்கூறப்பட்ட பாதிச்சந்திரனதொளிபோன்ற வொளியுடையதும், மாத்ராஷ்டாம்ஶா = ஒரு மாத்திரையினெட்டிலொரு கூறு காலமுடையதுமாகிய, ரோதிகா = நிரோதிகலையானது, ஸ்ம்ருதா = நினைக்கப்பட்டது (எ—று.)

மகாரத்தின் உச்சாரண காலத்தின்பாதி விந்துவுக்கும், விந்துவினுச்சாரணகாலத்தின் பாதி அர்த்த சந்திரத்துக்கும், அர்த்தசந்திர காலத்தின் பாதி நிரோதிக்கு முச்சாரணகாலமாமென்பதுணர்க. இந்த நிரோதிகலைமுக்கோணவடிவாகிய பிரஸ்தாரமுடையதாம்.*

அவதாரிகை.

இனி நான்காஞ் சுலோகத்தின் இரண்டாம் மூன்றும் பாதங்களாலே நாதகலையையும் நாதாந்தகலையையும் நிரூபிக்கின்றார்.

---

* *பிரஸ்தாரமென்பது கலைகளின் வரிவடிவம்.*

சுலோகம்.

நாத: ஷோடசமாத்ராம்சகோ மணிநிப:
தஸ்யாஸ்சிகே ப்ரஹ்மண:।
நாதாந்தஸ்தடிதங்குரத்யுதிதர-
ஜ்யோதிஸ்தத்வாத்ரிம்சக: இதி।

இதன்வியாக்கியானம்.

ஷோடசமாத்ராம்சக: = ஒரு மாத்திரையின் பதினறிலொருகூருகிய மாத்திரையையுடையதும், மணிநிப: = மாணிக்கவொளிபோன்ற வொளியுடையதும், தண்ட: = தண்டவடிவமாகிய பிரஸ்தாரமுடையதுமாகிய, நாத: = நாதகலை வியாபித்திருக்கிறது. தஸ்யா: = அந்த நாதகலையின்மேலே, ப்ரஹ்மண: = பிரமத்தினுடைய, சிகே = துனி வரையிலே, தத்வாத்ரிம்சக: = அந்த நாதகலையின் மாத்திரையின் பாதிக்கூருகிய முப்பத்திரண்டிலொருகூறுமாத்திரையோடு, தடிதங்குரத்யுதிதர ஜ்யோதி: = மின்னலின் முனைபோன்று ஒளியுடையதாகிய, நாதாந்த: = நாதாந்த கலையானது வியாபித்திருக்கின்றது (எ — று.)

நாதகலை இருமருங்கிலும் இருவிந்துக்களோடு கூடிய கலப்பை வடிவமுடையதென்பாருமுளர்*. நாதாந்தகலை,வலப்பக்கத்திலொரு விந்துவோடுகூடிய கலப்பை வடிவமுடையது.†

அவதாரிகை.

இனி, நான்காஞ்சுலோகத்தின் நான்காம் பாதத்தாலும், ஐந்தாம்சுலோகத்தின்முதற்பாதத்தாலும் முன்னர்க்கூறிய அர்த்த சந்திர நிரோதி நாத நாதாந்தங்களாகியநான்குகலைகளினதுதானம் அங்குலம் தத்துவம் காரணேசுவரனென்பவற்றைக் கூறுகின்றார்.

சுலோகம்.

ஸ்தானம் ப்ரூமதயோர்லலாடஶிரஸோ-
ர்வ்யோம்நஸ்த்ர்யங்குலத்ரயம்॥ ॥ ௪ ॥
பிந்த்வர்த்தாதிசதுஷ்டயஸ்ய மஹதா
மீச: ஸதேசஸ்ய வ

---

*பிராசாத சட்கம்:– "இருவிந்து நடுவே பொருந்துமலம்"

† சித்தாந்தசாராவளி கிரியாபாதம் ௬. ௯ காண்க.

இதன் வியாக்கியானம்.

ப்ருவோர்மத்யயோ: = புருவக்கொடிகளுடைய, பிந்தோ: = நடுவிடமாகிய விந்துத்தானத்திலிருந்து, ஸார்த்ததசாங்குலே = பதினோரங்குலவளவுடைய இடத்திலே, பிந்த்வாதிசதுஷ்டயஸ்ய = விந்துப்பாதியாகிய அர்த்தசந்திரகலை முதலிய நாலுகலைகளுக்கும், தத்த்வத்ரயம் = (சாதாக்கியமுஞ் சத்தியும் சிவமுமாகிய) மூன்று தத்துவங்களை, ஸ்வீக்ருத்ய = தன்னுடையனவாகப் பற்றிக்கொண்டு, மஹான் = பெரியோனாகிய, ஸதாசிவ: = சதாசிவன், ஸ்வயம் = தானே, ஈச: = காரணேசுவரனாயிருக்கின்றான் (எ—று.)

இங்கே, உருத்திரநாமமாகிய பவன் என்னுஞ் சொல் உருத்திரத்தொகையெண்ணாகிய பதினொன்றென்னும் பொருளையுணர்த்திநின்றது "*புருவநடுவிற்றொடங்கிப்பிரமரந்திரங்காறுந் தனித்தனி இரண்டேமுக்காலங்குல" மென்னும் வசனப்படியே புருவ நடுவின்மேலே அர்த்தசந்திரகலைக்கு இரண்டேமுக்காலங்குல வளவிடமும், அதன்மேலே நிரோதிகலைக்கு அவ்வளவிடமும், அதன்மேலே நாதகலைக்கு அவ்வளவிடமும், அதன்மேலே நாதாந்தகலைக்கு அவ்வளவிடமும் உளவாதலாற் புருவநடு முதற் பிரமரந்திரங்காறுமுள்ள பதினோரங்குலமும் நாற்கலைகளினிடமாமென்பது.

இனி, **அங்குலவளவைப் பகுப்பு** நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

தொண்ணூற்றாறங்குலமுடையதாகிய புருட பரிமாணத்திலே பாதமுதல் மூலாதாரமுடிவாகியுள்ள நாற்பத்தெட்டங்குலமு மொழியநின்ற மூலாதாரமுதற் பிரமரந்திரமுடிவாகிய நாற்பத்தெட்டங்குலங்களுள், மூலாதாரமுதல் நாபிமுடிவாகிய எழங்குலம் கோஷகலையினிடம்; நாபிமுதல் இருதயகமல முடிவாகிய பதினறங்குலம் கோஷகலையோடுகூடிய மேதாகலையினிடம்; இருதய கமலமுதற் கண்டத்தினடி முடிவாகிய எட்டங்குலம் கோஷகலை மேதாகலைகளோடு கூடிய இரசகலையினிடம்; கண்டவடி முதல் நாவடிமுடிவாகிய நாலங்குலம கோஷ மேதா ரசகலைகளோடுகூடிய விஷகலையினிடம்; நாவடிமுதற் புருவநடுமுடிவாகிய

* வடமொழிப் பிராசாததீபிகையிலும் காண்க.

இரண்டங்குலம் விந்துகலையினிடம்; புருவநடுமுதற் பிரமரந்திர முடிவாகிய பதினாறங்குலம் அர்த்த சந்திர நிரோதி நாத நாதாந்த கலையிலிடம். இவ்வாறே மூலாதாரமுதற் பிரமரந்திரம் வரையும் நாற்பத்தெட்டங்குலமாம். அடிமுதன் முடிகாறுந் தொண்ணூற்றாறங்குலவளவா மென்றுணர்க.

மூலாதாரத்தினின்ற குண்டலினிசத்தியிற் பிறந்ததும், ஹம்ஸ என்கின்ற அன்னவொலியுடையதும், சிவபீசமுமாகிய நாதமென்னும் பெயருடைய ஹகாரமானது சுழுமுனைவழியாற் சென்று மேதை முதலிய கலைகளோடுகூடி * வேறுபாடுடையதாகி ஆண்டே நாதாந்தத் தன்மையையடைந்து பிரமரந்திரத்தி லொடுங்கும் என்பது.

அவதாரிகை.

இனி, ஐந்தாஞ் சுலோகத்தின் இரண்டாம் பாதத்தாற் சத்தி கலையை நிரூபிக்கின்றார்.

ஸ்லோகம்.

தஸ்மாதூர்த்⁴வம் ததேகாங்குலபரிமிதவபுஷி
ஶக்தி: சதுஷ்ஷஷ்ட்யம்ஶிகா|

இதன் வியாக்கியானம்.

தத: = நாதாந்தத்தின் பின்பு, தஸ்மாத் = அந்தப் பிரமரந்திரத்திலிருந்து, ஊர்த்⁴வம் = மேலே, ஏகாங்குலபரிமிதவபுஷி = ஓரங்குல வளவுடைய விடத்திலே, சதுஷ்ஷஷ்ட்யம்ஶிகா = அறுபத்துநான்கு கூறிலொரு கூறுடையதாகிய, ஶக்தி: = சத்திகலையானது தியானிக்கப்படுவது (எ—று.)

* இந்தச் சத்திகலை நூறு சூரியரின் ஒளிபோன்ற வொளியுடையது. இதற்குப் பிரஸ்தாரம் இடப்பக்கத்து விந்துவோடு கூடிய கலப்பைவடிவாம். † சத்திகலைமுதலிய நான்குகலைகட்கும் அநாகதசிவனே காரணேசுவரன்.

அவதாரிகை.

இனி, ஐந்தாஞ் சுலோகத்தின் பிற்பாதியான் மேதைமுதற் சத்திமுடிவாகிய கலையினுட்பட்ட மூன்று சூனியங்களையும், வியாபினிகலையையும் நிரூபிக்கிறார்.

---

* பிராசாததீபம் செ. க௦. † சித்தாந்தசாராவலி கிரியாபாதம் சு-க௦ ல் காண்க.

ஶ்லோகம்।

ஶூந்யாநி த்ரிகலாம்ஶதஸ்துஷ்வபரி
வ்யாபிந்யத்ர்யம் ஸமநே
வஸ்த்ராத்ஜிஹ்வார்ணாம்ஶிகாயாம் ஹ்ருதிவிம்
சூத்வேதஸூக்ஷ்மாக்ருதி:॥ இதி। ॥ரு॥

இதன்வியாக்கியானம்.

த்ரிகலாம்ஶத:= முக்கலைகளின் பிரிவிலே, ஶூந்யாநி = மூன்று சூனியங்களுள,

மேதாகலை இரசகலை விடகலைகளின் முடிவிலே முதலாஞ் சூனியமும், விந்துகலை அர்த்தசந்திரகலை நிரோதிகலைகளின் முடிவிலே இரண்டாஞ் சூனியமும், நாதகலை நாதாந்தகலை சத்தி கலைகளின் முடிவிலே மூன்றாஞ் சூனியமுமுளவாம். இன்னும், வியாபினிகலையின் முடிவிலொரு சூனியமும், சமனைகலையின் முடிவிலொரு சூனியமும், உன்மனைகலையின் முடிவிலொரு சூனியமுமாக மூன்று சூனியமுள. இவ்வாறே மும்மூன்றுகலைகளின் ஒழிபிலுள்ள சூனியம் மூன்றும், ஒவ்வோர்கலையி னொழிபிலுள்ள சூனிய மூன்றுமாக ஆறு சூனியமுங் கண்டுகொள்க.

இதற்குவசனம்:-

ஜ்யோதிகாகாஶகலாவஸாநயோஸ்
த்ரிக த்ரிகாணாம் விஹராஸ் த்ரிஶூந்யம்।
வ்யோமைகஶாந்தாவஸித்ரிஶூந்யவஸிஷ்டஶூந்யம்
ஶூந்யாஸ்வரம் யோஜயயாசஶேஷ॥ என்பதாம்.

சூனியமாவது இன்னதென்பது கூறுதும்:- நாதரூபமாகிய ஹம்ஸ என்பதில் ஹம் என்பது பிராணவிருத்தியாயும் ஸ என்பது அபானவிருத்தியாயும் இருக்கும். ஹம்ஸ என்னும் நாதமே அவ்வவ்விடங்களிற்சேர்ந்து பகுப்புண்டு பல எழுத்துக்களாகிப் பரிணமிக்கும். ஆதலால் முதலாகிநின்ற ஹகாரமானது ஔகார ஊகார மகாரவடிவாகிப் பரிணமிக்கும்போது அதன்வடிவத்தின்மையே முதற்சூனியம். அகாரமானது விந்து அர்த்தசந்திர நிரோதி வடிவாகிப் பரிணமிக்கும்போது அதன் வடிவத்தின்மையே இரண்டாஞ் சூனியம். ஸகாரமானது நாத நாதாந்த சத்தி

* சி. சாராவளி வியாக்கியானம், சுலோகம் அ.

வடிவமாகிப் பரிணமிக்கும்போது அதன் வடிவத்தின்மையே மூன்றாஞ் சூனியம். இம்மூன்றும் மூலாதாரமுதற் பிரமரந்திரமுடிவாகிய தேகத்திலுள்ள எழுத்துத்திரிபு வடிவமாதலிற் சகளப் பிராசாத சூனியமெனப்படும். இனி, நிஷ்களமாய் இரண்டாவதாய் நின்ற ஹம்ஸ என்பதிலுள்ள மூன்றெழுத்தும் முறையே வியாபினி சமனை உன்மனை வடிவமாகிப் பரிணமிக்கும்போது அம் மூன்றெழுத்துக்களினின்மையே மேலுள்ள மூன்று சூனியங்களாம். இதுவே சூனியநிரூபணம்.

வஹ்நாங்ஸ = சத்திகலையின் பின்பு, தத்ஊர்த்வே = பிரமரந்திரத்தின் மேலுள்ள ஓரங்குலத்தின்மேலே, த்ர்யங்குலே = மூன்றங்குலவளவிடத்திலே, ததமந்தாம்ஸிகா = முன்னர்க்கூறிய அறுபத்துநான்கு கூறாகிய அதனிருமடியாகிய நூற்றிருபத்தெட்டினொரு கூறாகிய மாத்திரையையுடையதும், பார்ஸ்வத்வித்வயபிந்துகா = இருபக்கத்தில் இரண்டு விந்துக்களோடு கூடிய சூலவடிவமுடையதுமாகிய, வ்யாபிநீ = வியாபினிகலையும் பாவிக்கப்படுவது (எ—று.)

இது ஆயிரஞ் சூரியரது ஒளியுடையது. இதற்கு அநாகத சிவன் காரணேசுவரன். * இது வலவிந்துவோடுகூடிய சூலவடிவுடையதெனச் சிலர்கூறுவர்.

அவதாரிகை.

இனி, ஆறுஞ்சுலோகத்தின் முதற்பாதியாற் சமனைகலையை நிரூபிக்கின்றார்,

ஸ்லோகம்.

ஷட்கோணே தத்ர த்வங்குலம் த்வித்ஸ்தம்

அம்ஸாஷ்டம்ஸிகா

ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வதாரம்பிரம் வ்யோமஸந்நா

வ்யாமாஹ்வம் ஸமனா(அ)யி ||

---

* "அதன்மேலங்குல மூன்றதனில் வியாபினிசூலமாகும் விந்துவலமாம்" எனப் பிராசாததீபம் கூறும்.

இதன்வியாக்கியானம்

ஊர்த்வே = வியாபினிகலையின் பின்பு, ப்ரஹ்மரந்த்ரோர்த்வே = பிரமரந்திரத்தின் மேலுள்ள நாலங்குல வளவிடத்தின் மேலாகிய நாலங்குல வளவையிடத்திலே, ஷட்பஞ்சாசததிகசதத்வயாம்சாம்சிகா = ஆறோடு கூடிய ஐம்பதின்மேற்பட்ட பதிற்றுப் பத்தினிரட்டையெனப்பட்ட இருநூற்றைம்பத்தாறு கூறுகளிலொருகூறாகிய மாத்திரையையுடையதும், ஸூக்ஷ்மாம்ஶீ = நுண்ணிய காலத்தால் வரையறுக்கப்படுமாற்றுப்புடையதும், பாசாந்தஸம்ஹாரவதீ = பாசத்தொடர்பினெல்லையுமாகிய, ஸமநா = சமநாகலையானது பாவிக்கப்படுவது (எ—று.)

இது கோடிசூரியனின் ஒளியுடையது. இதனிருதி இருபக்கத்து இரண்டு விந்துக்களோடுகூடிய இரண்டிரேகைகளாம். மனத்தோடு கூடியதாதலிற் சமனை என்னும் பெயர்பெற்றது. மனத்தொழினிகழ்ச்சியுளதாந்துணையும் பாசத்தொடர்புண்டாம். மனத்தொழினிகழ்ச்சி யடங்கியவழிப் பாசம் நீங்கிப் பரபதம்பெறுதியுளதாம். இக்கருத்தைச் *"சமனைவரையும் பாசக்கூட்டமுளதாம். உன்மனை முடிவிற் பரசிவனுளன்" என்னும் வசனத்திற் காண்க.

அவதாரிகை.

இனி, ஆறுஞ்சுலோகத்தின் பிற்பாதியாலே உன்மனாகலையையும், சத்திவியாபினி சமனை உன்மனை என்பவற்றின் காரணேசுரனையும் நிரூபிக்கின்றார்.

ஶ்லோகம் ௭

ஸாஷ்டத்விஶதம் ஹோரைர்விஜயதே
காவ்யாந்தந்தாவ்யாத்யஹோ

---

* "ஸமநாந்தே பாஶஜாலம் உந்மந்யந்தே பரஶ்ஶிவ:"

திருநா — குறுந்தொகை:-

நிலைமை சொல்லுநெஞ் சேதவ மென்செய்தாய்
கலைக ளாயவல் லான்கயி லாயநன்
மலையன் மாமயி லாடு துறையனம்
தலையின் மேலு மனத்துளுந் தங்கவே."

உன்மனைக்கப்பாலிருக்கும் பரமசிவன் கண்ணுடிநிறமும் சரற்காலத் தண்ணீருக்கொப்பானகாந்தியுமுள்ளவரென்று தியானிக்க.

ஶிஷ்டஶக்திசதுஷ்டயே ஹதஶிவ:
ப்ரளயார்க்ககோடிருசிபி:॥ ॥௧௬॥

இதன்வியாக்கியானம்,

த்வாதஶாந்தமூர்த்தே = பிரமரந்திரத்தின் மேலாகிய எட்டங்குலத்தின் மேலுள்ள நாலங்குலவளவையிடத்திலே, ப்ரளயார்க்ககோடிருசிபி: = பிரளயத்திலுதித்த கோடிசூரியர்களின் ஒளியுடையதும், உந்மநாக்யா = மனம் நீங்கப் பெற்றமையால் உன்மனை யென்னும் பெயருடையதுமாகிய, ஆதேஶ: = முதல்வனாகிய சிவனுடைய, காபி = யாதொரு சிறப்புத்தன்மையுடைய, ஸாஶக்தி: = அந்தப் பராசத்தியானது, விஜயதே = மேற்பட்டிருக்கிறது, இஷ்டே = முன்னர் வேண்டப்பட்டதாகிய, ஶக்திசதுஷ்டயே = (சுத்தி வியாபினி சமனை உன்மனை யெனப்பெயரிய) நான்கு சத்திகளுக்கும், ஹதஶிவ: = சிவதத்துவ கர்த்தாவாகிய அநாகதசிவன்காரணேசுவரனும் (எ-று.)

அற்றேல், மனத்தைத் தம்முளடக்கிய ஆத்தும தத்துவமிருபத்துநான்கையும், அவற்றின் மேம்பட்ட வித்தியாதத்துவமேழையும், சிவதத்துவமைந்தையும், இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி ஆதிசத்தி யென்னுஞ் சத்திகளையுங் கடந்துநின்ற பராசத்தியானது மனத்தைக் கடந்ததென்னும் பொருளுடைய உன்மனையென்னும் பெயர்பெற்றவாறு எங்ஙனமெனிற்கூறுதும்.

ஞானசத்தி சிவதத்துவத்தையும் சுத்த வித்தியாதத்துவத்தையும், கிரியாசத்தி சத்திதத்துவத்தையும் சாதாக்கிய தத்துவத்தையும், இச்சாசத்தி ஈசுவரதத்துவத்தையும் செலுத்திக் காரியப்படுத்தும். அவற்றுட் சிவதத்துவம் பிரகிருதியையும், சத்திதத்துவம் கலைகாலங்களையும், சாதாக்கியதத்துவம் நியதி புருஷங்களையும், ஈசுவரதத்துவம் இராகத்தையும், சுத்தவித்தியாதத்துவம் வித்தையையும் செலுத்தும். இராகம் மனத்தையும், வித்தை புத்தியையும், கலையகங்காரத்தையும் செலுத்திச் சேட்டிக்கும். மனோபுத்தி அகங்காரக்கூட்டத்தால் ஆத்தும

த்துவ வியாபாரங்களும். ஆதலால் எல்லாத் தத்துவங்களும் இச்சாஞானக் கிரியாசத்திகளின் காரியமாம். அவற்றுள் மனம் இச்சாசத்தி சொரூப முடையதாயிருக்கும், * "பராசத்தியின் ஆயிரத்தொருகூற்றில் ஆதிசத்தியும், ஆதிசத்தியின் ஆயிரத்தொருகூற்றில் இச்சாசத்தியும், இச்சாசத்தியின் ஆயிரத்தொருகூற்றில் ஞானசத்தியும், ஞானசத்தியின் ஆயிரத்தொருகூற்றிற் கிரியாசத்தியும் பிறக்கு" மென்னும் வசனத்தால் இச்சாசத்தியே ஞானக்கிரியைகளுக்குக் காரணமாம்.

காரணமாகிய இச்சாசத்தி யடங்கியவழிக் காரியமாகிய கிரியாஞானங்களுமடங்கும். அற்றேல் ஞானமின்றி இச்சைசேட்டிக்குமோவெனில்; அங்ஙனமன்று. ஞானத்தோடு இச்சை கிரியைகளும், கிரியையோடு ஞானேச்சைகளும் விரவியுள்ளடங்கி, நிற்குமென்று ஆகமங்கள் கூறுதலால், ஞானமின்றி இச்சை நிற்பதேயில்லை. ஆயினும் பராசத்தி சந்நிதானத்தினின்று, முன்னர் இச்சையும், பின்னர் ஞானமும், பின்னர்க் கிரியையுந் தோன்றுமெனவும், அவை தனித்தனிசேட்டிக்குமெனவுங் கூறியது, தலைமைபற்றியவழக்காலெனக்கொள்க. ஆதலால், இச்சாசத்திவடிவமாகிய மனமடங்கியவழி எல்லாத் தத்துவமுமடங்குதல் கூடுமென்னுநியாயம்பற்றி, எல்லாத் தத்துவங்களையுங் கடந்த பராசத்தியை உன்மனை என்று கூறியதும், உன்மனை முடிவிற் பரமசிவனெனக் கூறியதும் அமையுமென்றொழிக.

பன்னிரு கலைகளின் சொரூபம்.

பன்னிரு கலைகளின் சொரூபம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

மனத்தின் வியாபாரம் அடங்கியவழி உன்மனகலையின் அனுபவமுளதாம். அடங்கியமனோவியாபாரத்தையுடைய ஆன்மாவிற்கு மீண்டும் மனோவியாபாரந் தோன்றுழிச் சமனகலையின் அனுபவமாம். மனம் பலவிதமாக வியாபிக்கும்போது வியாபினீ கலையினனுபவமாம். மந்திரமுச்சரிக்க முயலுதற்குச் சாமர்த்தியமுளதாகும்போது சத்திகலையினனுபவமாம். நாதந் தொடங்கும்

* 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃।
𑌆𑌦𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌾𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃।
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃।

போது நாதாந்த கலையினனுபவமாம். நிருவிகற்ப வடிவமாக மந்திரமுடியுங்காலைக் கேட்கப்படுஞ் சத்தத்தை யறியும்போது நாதகலையினனுபவமாம். விந்தூச்சாரணத்தின் மூன்றுங்கூற்றை உச்சரிக்கும்போது நிரோதிகலையினனுபவமாம். விந்துவின் பிற்பாதியை உச்சரிக்கும்போது அர்த்தசந்திரகலையின் அனுபவமாம். விடகலையின் மேலுச்சரிக்கப்பட்ட விந்துவைக் குறித்தறியும்போது விந்துகலையின் அனுபவமாம். மகாரம் உச்சரிக்கும்போது விடகலையின் அனுபவமாம். ஊகாரம் உச்சரிக்கும்போது இரசகலையின் அனுபவமாம். ஔகாரமுச்சரிக்கும்போது மேதாகலையின் அனுபவமாம். இதுவே சிருட்டிக்கிரமம்.

கலைகளின் தோற்றம்.

இனி, உன்மனையிற்றொடங்கி, முன்முன்னுள்ள கலையிற் பின்பின்னுள்ள கலைதோன்றுமாறு கூறப்படுகின்றது.

மேதாகாரணமாகிய பிரமன் இரசகாரணமாகிய விட்டுணுவிற் றோன்றுவன்; இரசகாரணமாகிய விட்டுணு விடகாரணமாகிய உருத்திரனிற்றோன்றுவன்; விடகாரணமாகிய உருத்திரன் விந்துகாரணமாகிய மகேசுவரனிற்றோன்றுவன்; விந்து காரணமாகிய மகேசுவரன் அர்த்தசந்திர நிரோதி நாத நாதாந்த காரணமாகிய சதாசிவனிற் றோன்றுவன். அர்த்தசந்திர நிரோதி நாத நாதாந்த காரணமாகிய சதாசிவன் சத்தி வியாபினி சமனை உன்மனை காரணமாகிய அநாகதசிவனிற் றோன்றுவன். இங்ஙனந் தோன்றலாலே பின்பின்னுள்ளது முன்முன்னுள்ளதாற் படைக்கப்பட்டமை அறிக.

ஒடுக்க முறைமை.

இனி, ஒடுக்க முறைமை கூறப்படுகின்றது. மூலாதாரத்திலிருக்கிற குண்டலினிசத்தியிற் பிறந்ததும், அசபாமந்திர வடிவமானதும், இச்சா சொரூபமுடையதுமாகிய பிராணரூப சிவபீசமாயுள்ள ஹகாரமானது, ஹகார வடிவமேயாகி நாபிக்கமலமட்டும் வியாபித்துப், பின்பு மேதையோடு கூடி ஹௌகாரவடிவமாகி இருதயகமலமட்டும் வியாபித்துப், பின்பு ஹகார ஔகார ஊகார வடிவமாகிக் கண்டத்தினடிமட்டும் வியாபித்துப், பின்பு ஹௌகார ஊகார மகாரவடிவமாகி நாவடிமட்டும் வியாபித்துப், பின்பு விந்துவோடு கூடிப் புருவமத்திய மட்டும் வியாபித்துப், பின்பு

விந்துவினுச்சாரணத்தின் பிற்பாதிச் சமயத்திலே அர்த்தசந்திர வடிவமாய் அதன்மேல் வியாபித்துப் பின்பு விந்துவினுச்சாரணத்தின் பிற்பாதி முடியுஞ் சமயத்திலே அதன்மேல் நிரோதி வடிவமாய் வியாபித்து நிற்கும். இவ்வாறே மூலாதாரத்துதித்த சூக்குமநாதமாகிய ஹகாரத்தினுடைய மந்திர செபத்தானமைக்கப்பட்டகலைகளே மேதைமுதல் நிரோதிவரையாகக் கொள்ளப்படும்.

பின்பு நிரோதிகலையின்மேலே அதிசூக்குமமாய்த் தன்னறிவாலுணரப்படுவதாயுள்ள நாதமானது மேலுள்ள நாதாந்தத்திடமாகிய பிரமரந்திரத்திலொடுங்கும். நாதமொடுங்கிய பின்னர், நாதாந்தகலை தன்காரணமாகிய சத்திகலையினும், சத்திகலை வியாபினிகலையினும், வியாபினிகலை சமனுகலையினும், சமனுகலை உன்மனகலையினுமொடுங்கும்.

உன்மனகலையினனுபவம்.

உன்மனகலையின் அனுபவங் கூறப்படுகின்றது. நிலமுதற் சிவமுடிவாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நீக்கிவிட்டு, அக்காலத்திலுதித்த இச்சாஞானக் கிரியைகளோடு பராசத்தியையடைந்து, தானும் பராசத்திவடிவமாகி, இச்சாஞானக் கிரியைகளையும் விட்டுப் பராசத்தியோடு கூடுதலையும் சுட்டியறியாது நிற்றலுற்றுழி, உன்மனகலையின் அனுபவமுளதாம். அப்போதே பரமானந்த சொரூபனாகிய பரமசிவனைச் சாட்சாத் கரித்தலும் உளதாமென்றுணர்ந்துகொள்க. †

* துவாதசகலைப் பிராசாத நிரூபணம் முடிந்தது. இனி, பதினாறுகலைப்பிராசாதம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

‡ சோடசகலைப்பிராசாதம்.

வியாபினி கலையின்மேற் சமனுகலையினுள்ளே வியோமரூபை அநந்தை அநாதை அநாசிருதை என்னும் நான்கு கலைகளை

---

† *தத்துவப்பிரகாசம் செய்யுள் கசஉ பார்க்க.*

* *மருவுந் துவாதச மார்க்கமில் லாதார்*
குருவுஞ் சிவனுஞ் சமயமுங் கூடார்
வெருவுந் திருமகள் வீட்டில்லை யாகும்
உருவுங் கிளையும் ஒருங்கிழப் பாரே. —திருமந்திரம்.

‡ *"ஐயிரண்டும் ஆறொன்றும் ஆனார்போலும்" என்னும் தேவாரம் பதினாறுகலைப்பிராசாதத்தை உணர்த்தும் என்பர் அறிஞர்.*

யும் அமைத்தலாற் **பதினாறுகலைப்** பிராசாதமாம்.

பஞ்சகலைப்பிராசாதம்.

இனி ஐங்கலை எண்கலைப் பிரசாதங்கள் நிருபிக்கப்படுகின்றன. ஹகார சந்தியாற் பரிணமித்த அகார உகார மகார விந்து நாதமென்னும் ஐந்தும் **ஐங்கலைப்** பிரசாதமாம். †

அஷ்டகலைப் பிராசாதம்.

இனி, ஹகாரசந்தியாற் பரிணமித்த அகார உகார மகார விந்து அர்த்த சந்திர நாத சத்தி சமனைகளெட்டும் **எண்கலைப் பிராசாதமாம்**. சமயதீக்கையில் ஐங்கலைப் பிராசாதமும், விசேட தீக்கையில் எண்கலைப்பிராசாதமும், நிருவாணதீக்கையில் பதினாறு கலைப் பிராசாதமும் வேண்டப்படுமென அறிக.

பிராசாதஅவத்தையுச்சாரண லக்கணம்.

‡ பிராசாதத்தினவஸ்தையாமாறு: பீசத்தை யுச்சரித்தல் **சாக்கிரம்**. விந்துவைப் பற்றுதல் **சொப்பனம்**. நாதத்தோடு கூடல் **சுழுத்தி**. சத்தியைப் பற்றலே **துரியம்**. ஒடுங்குமிடமே **துரியாதீதம்**.

---

* *மின்னிவரு சமனைக்கும் வியாபினிக்கும் நடுவே*
வியோமரூ பினியநந்தை அனாதையனா சிருதை
யென்னுமொரு நாலுகலை பொருந்திடக் கலைக
ளீரெட்டா யுரைக்கு மரனிணையடிக் கீழ்வையே.
என்னும் பிராசாததீபச் செய்யுளானுமிதனையறிக.

ஆதார சோதனையா னாடி சுத்திகள்
மேதாதி யீரெண் கலாந்தத்து விண்ணொளி
போதா லயத்துப் புலன்கர ணம்புந்தி
சாதா ரணங்கெட லாஞ்சக மார்க்கமே. —திருமந்திரம்

† "[illegible]
[illegible]"
என்னும் சித்தாந்த ரகஸ்யத்தில் இதனைக்காண்க.

‡ *சுத்தாவத்தையைந்தும் சித்தாந்தசாராவளி வ்யாக்கியானம் யோகபாதத்துக் காண்க. பிரா- சிவஞானம். சா-கதி. த- கொடுப்பது. சிவஞானகதியாகிய முத்தியைக்கொடுப்பதால் பிராசாதம் எனப்படும்.*

இனி, உச்சாரண முந் தூலம் சூக்குமம் பரமென மூவகைப்படும். ஒலிவடிவந் **தூலம்.** நினைவுவடிவம் **சூக்குமம்.** நினைவிறந்தது **பரம்.** அன்றியுந், தியானம் இடம் முதலியவற்றோடு கூடியவழி உச்சாரண **மாணவ**மெனவும், நினைவுமாத்திரமாகிய உச்சாரணஞ் **சாத்த**மெனவும், சின்மாத்திரவுச்சாரணமாம் **சாம்பவ**மெனவும் பெயர்பெறும்.

இனி, பிராசாதமந்திரத்திற்கு வாச்சியப்பொருள் பரமசிவனேயெனக் கூறும் வாக்கியத்தோடு பிராசாதகலைகட்குப் பிரமன் முதலியோர் காரணேசுவரராவாரெனக் கூறும் வாக்கியம் முரணுமன்றோவெனில், பரமசிவனே அந்தந்தமந்திரங்களை அதிட்டித்துப் * பிரமனென்றற் றொடக்கத்துப்பெயரும் அவ்வவ்வடிவமுமுடையனாகத் தியானிக்கப்பட்டு, ஆங்காங்குக் காரணேசுவரனாகி நிற்பனென்னும் பொருள் குறித்தலால் அது சிறிதும் முரணாதென்க.

அன்றியும், பிராசாதமந்திரத்தின் அவயவமாய் நின்ற நாதவெழுத்தாகிய முதற்காரணத்தினின்றே அணுபக்கத்தினராகிய பிரமன் முதலியோர்க்குரிய வாசகமந்திரங்களும் பிறக்குமாதலின் எல்லாமந்திரங்களும் பிராசாதத்திற் பிறந்தனவேயாம். அது, † துவிசதி காலோத்தரத்திலே "அகாரவெழுத்தினின்று எண்கலையோடு கூடிய சத்தியோசாதமும், உகாரத்தில் பதின்மூன்றுகலையோடு கூடிய வாமதேவமும், மகாரத்தில் எண்கலையோடுகூடிய அகோரமும், விந்துவில் நாற்கலையோடுகூடிய தற்புருஷமும், நாதத்தில் ஐங்கலையோடுகூடிய ஈசானமுமாக இவ்வைந்து மந்திரமும் பிராசாதத்திற் பிறந்தன"வெனக் கூறியதனானும் இப்பொருளுணர்க.

---

* "ஆதியும் மாணு யயன்மாலு மாய்ப்
பாதிபெண் ணுருவாய பரன்" என்னும் ஆளுடைய
அரசுகளின் அருள்வாக்கும் ஈண்டுச் சிந்திக்கத்தக்கது.

† ஸத்யோஜாதஷ்டகலாயுக்தமகாராக்ஷரஸம்பவம்।
வித்யாதுகாரஜம் வாமதேவாரவ்யம் த்ரயோதசகலாயுதம்।
ஸிந்துஜம் தத்புருஷாரவ்யம் ஸம்ப்ராப்தம் சதுஷ்கலம்।
நாதஜமீசானம் பஞ்சகலம் ப்ராஸாதஸம்பவாம்।
என்னும் வசனங்களாலறிக.

அற்றேல், அகாரமுதலியன பிரணவகலைகளாயும் ஹகாரம் முதலியன பிராசாதகலைகளாயுமிருக்க, ஈண்டும் பிரணவகலைகளைப் பிராசாதகலையென மாறிக் கூறியதென்னையெனின், அகார ஹகாரங்கட்கு வேற்றுமை யுண்மையானும் உகார முதலியன வேறுபடாமையானும் பிரணவகலைகள் பிறந்தபின்னர்ப் பிராசாத கலைகளும், அவற்றின் பின்னர்ச் சத்தியோசாத முதலியனவும் பிறந்தனவாதலானும் அங்ஙனங் கூறியதென்க. இதுபற்றியே பிரணவம் எல்லாமந்திரங்கட்கும் முதற்கண் வழங்கப்படுமென்பது. *

இனி ஹகாரம் உயிர்களோடு புணர்ந்து பஞ்சப்பிரம சடங்கங்கட்கு வீரிய பீசங்களாம். அவை ஹம், ஹிம், ஹும், ஹெம், ஹொம், ஹாம், ஹீம், ஹூம், ஹைம், ஹௌம், ஹ: என்பனவாம்.

இனி ஹூம் என்பது சகளப் பிராசாதமெனவும், ஹௌம் என்பது நிட்களப் பிராசாதமெனவும், மெய்ம் மாத்திரமாகிய ஹ் என்பது சூனியப் பிராசாதமெனவும், சோடசகலையோடுகூடிய பிராசாதமானது கலாட்டியப் பிராசாதமெனவும், ஹீம் என்பது கமலங்கிருத பிராசாதமெனவும், ஹாம் என்பது க்ஷவணப் பிராசாதமெனவும், ஹ: என்பது அந்தஸ்தப் பிராசாதமெனவும், ஹ்ரூம் என்பது கண்டோஷ்டிய பிராசாதமெனவும் பெயர் பெறும். ‡

---

* *இது, சித்தாந்தசராவளி "மேதாதயோ" என்னும் சுலோக வியாக்கியானத்துங் காண்க.*

‡ *சிவஞானரூபமாகிய பிராசாதம் ஐவகைத்தென வாதுளசுத்தாக்கியம் கூறும். அவை சுத்தப்பிராசாதம், மூலப்பிராசாதம், தத்துவப்பிராசாதம், ஆதிப்பிராசாதம், ஆத்மப்பிராசாதம் என்பன. நாதம் என்னும்பெயரையுடைய ஹகாரம் சுத்தப்பிராசாதம் எனப்படும். ஹ்ரௌம் என்பது மூலப்பிராசாதமாம். அக்கினிபீசத்தோடுகூடிய இது வைதிகப்பிராசாதம் எனவும்படும். ஹம் என்பது தத்துவப் பிராசாதமாகும். ஹௌம் என்பது ஆதிப்பிராசாதமாம். இது தாந்திரிகப் பிராசாதம் எனவும்படும. ஹம்ஸ என்னும் இரண்டு அக்கரங்களும் ஆத்துமப்பிராசாதமஎன்று சொல்லப்படும். ஹகாரம் சிவத்தையும் ஸகாரம் சத்தியையுங் குறிக்கும். இந்த ஐந்துவித பிராசாதமும் சிவபீசமாயிருத்தலின் சிவ மந்திரம் எனப்படும்.*

இவையே அணிமை முதலிய வெண்சித்திப்பொருட்டு முறையே பிரயோகிக்கப்படும் எண்வகைப் பிராசாத நாமங்களாம்.

இனி, திரிசதி காலோத்தரத்திலே * "பிராசாதசிகை முடிவினின்று தீக்கை புரியுமாசிரியனே தன் சீடரோடு சிவசாயுச்சியமடைவா"னெனக் கூறப்படலானும், † "பிராசாதமறியாதவன் குருவல்லனெனவும், பிராசாதமறியார் சிவனையறியார்" எனவும், "மாத்திரை ஒளி காரணேசுரன் பெயர் சூனியம் அங்குலம் சத்தி ஆகிருதி யென்பவற்றினோடு பிராசாதகலையின் வியாத்தியை யுணர்ந்தான் முத்திபெறலா"மெனவும் பலவிடத்திற் கூறப்படலானும் பிராசாதமகிமையுணர்ந்துகொள்க.

திரிசதிகாலோத்தரம்:—

* [illegible]
[illegible]
எனக் கூறுவதாலறிக.

† [illegible]
[illegible] என்வும்;

[illegible]
[illegible]
எனவும் வருவது காண்க.

பிராசாதசட்சுலோகியென்னுங் கிரந்தத்திற்கு

நீர்வேலிச் சிவ-சங்கரபண்டிதர் செய்த

தமிழ் வியாக்கியானம்

முற்றிற்று.

சுத்தாசுத்த சூசிகை.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧	௨	[illegible]	[illegible]
,,	௨௧	[illegible]	[illegible]
,,	௨௪	[illegible]	[illegible]
௨	௨௫	[illegible]	[illegible]
௧௩	௨௦	[illegible]	[illegible]
,,	௨௧	[illegible]	[illegible]
,,	௨௨	[illegible]	[illegible]
௧௪	௯	குனிய	சூனிய
௧௫	௧௪	சூரியனின்	சூரியரின்